

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLB)
281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiện Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật IV Mùa Chay, Năm C, Ngày 31-03-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca 15, 1-3, 11-32

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Người cha nhân hậu

Ta thường gọi là dụ ngôn "Người con hoang đàng". Cách gọi này không được chính xác. Trước hết vì sự trở về của đứa con không đáng làm khuôn mẫu cho ta. Hơn nữa, xét theo bối cảnh và nội dung, Chúa Giêsu, khi kể dụ ngôn này, có ý đề cao tình yêu thương, lòng khoan dung nhân hậu của người cha.

Bối cảnh: Nhóm Pharisiêu và các Kinh sư chế trách Chúa Giêsu vì Người ngồi ăn với những kẻ tội lỗi. Để trả lời họ, Chúa Giêsu kể một chuỗi 3 dụ ngôn: Con chiên đi lạc, Đồng bạc bị mất và Người cha nhân hậu.

Nội dung: Có thể coi đây là một vở kịch 2 màn.

MÀN 1: NGƯỜI CHA VÀ ĐỨA CON ỨT.

Đứa con ích kỷ chỉ nghĩ đến bản thân.

Sự ích kỷ được biểu lộ trước hết trong việc xin chia gia tài, ở nhà chung mà chỉ nghĩ đến vun quén riêng. Không đóng góp mà chỉ muốn rút tĩa. Không làm việc mà chỉ muốn hưởng thụ. Sự ích kỷ đạt đến mức tội tệ đáng kinh tởm khi nó dám mở miệng xin chia gia tài. Theo truyền thống phương đông, gia tài chỉ được chia sau khi cha mẹ đã qua đời. Xin chia gia tài lúc cha mẹ còn sống có khác nào cầu mong cha mẹ mau chết đi!

Có tiền bạc trong tay, nó bắt đầu ăn tiêu phung phí. Cách ăn tiêu nói lên tính ích kỷ của đứa con. Nó tiêu tiền mà không nghĩ gì đến mồ hôi nước mắt của cha mẹ. Nó tiêu tiền chỉ để thỏa mãn dục vọng. Nó dùng tiền bạc để cung phụng bản thân. Khi có tiền nó chẳng nghĩ đến ai, nên khi hết tiền, chẳng còn ai gấn bó, sẵn sàng giúp nó qua cơn túng thiếu. Túng cùng quá mới phải trở về.

Sự ích kỷ vẫn còn đó trong toan tính trở về. Nó không hề nghĩ đến cha mẹ. Nó không hề nghĩ đến tình thương. Nó chỉ nghĩ đến cái bụng. Về nhà để được ăn no. Chỉ có thế.

Người cha hoàn toàn quên mình vì con.

Khi đứa con xin chia gia tài, ông đã chia ngay, không so đo tính toán, không hạch sách khó khăn. Ông không nghĩ đến bản thân, không tự ái, chỉ mong sao con cái được vui lòng.

Khi con đã ra đi, ông ngày đêm thương nhớ, ngày nào cũng ra ngõ đứng chờ. Thật chẳng nhớ nhưng gì phút giây nào ngừng chỉ biết tìm vui cho bản mồn trong đợi. Con chỉ cha chẳng quan tâm gì cần có con.

cũng chan chứa tình giây gặp gỡ. Một phút bao nhiêu điều về tình ta còn ở đàng xa thì thấy". Khi con chưa nhìn thấy con. Mắt chàng trai trẻ hẳn phải tinh anh hơn mắt ông cụ đã nhòa dòng lệ vì thương nhớ chứ. Thế mà cha đã nhìn thấy con trước. Vì cha không nhìn bằng mắt nhưng nhìn bằng trái tim. Trái tim yêu thương có đôi mắt tinh tường giúp nhận ra ngay bóng người yêu dấu. Trái tim con không còn yêu thương nên nhìn chẳng thấy cha. Trái tim con khô cạn nên mắt vẫn sáng mà chẳng khác mù loà. Trái tim cha đầy ắp yêu thương nên đã loà rồi mà vẫn thấy rõ con ngay từ đàng xa.

"Ông chanh lòng thương". Trái tim dạt dào yêu thương quên hết tất cả lầm lỗi của đứa con. Tình cảm đầu tiên dâng lên trong tim ông không phải là tiếc xót nửa gia tài đã mất, cũng không phải là tức giận thằng con phá gia chi tử, nhưng lại là chanh lòng thương.

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng

Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037

713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

Có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036

713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu

Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)

832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Lucia Nguyễn Ngọc Thủy

281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành

Ông Nguyễn Văn Xuân

832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-518-2319

Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)

281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên

832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.

Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang

713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đỉnh Minh Tiên, OP

Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)

281-859-8268

TUYÊN ỦY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả

10135 West Rd.

Houston, TX 77064

281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật

nth@nguoininhuu.org

713-870-8955

Yêu quá nên người cha chẳng còn nhìn thấy gì khác hơn là đứa con tiêu tụy rách rưới. Yêu quá nên người cha chẳng nhìn thấy lầm lỗi mà chỉ nhìn thấy nỗi khổ của con. Trong trái tim ông, chỉ có tình thương dành cho con, nên vừa gặp con là tim đã rộn ràng xúc động.

"Chạy lại ôm cô con". Lại một cử chỉ lạ lùng. Cha không chờ con tới theo đúng lễ phép mà đã vội vàng chạy lại ôm con. Tình yêu thương thúc đẩy, niềm vui dâng dạt dào khiến người cha không chần chờ được nữa. Bất chấp thân phận cao quý của mình, ông chạy đi như một đứa trẻ được quà. Bất chấp tuổi tác của mình, ông nhanh nhẹn như một thanh niên sung sức. Đứa con tuổi còn trẻ mà sao chẳng nhanh nhẹn bằng ông già? Vì trọng tim nó thiếu tình yêu. Trái tim không tình yêu cũng giống như cơ thể không sức sống. Ông già mà nhanh nhẹn vì ông không chạy bằng sức lực của đôi chân. Ông chạy bằng trái tim. Ông bay bằng tình yêu. Tình yêu chấp cánh cho ông.

"Hôn lấy hôn để". Chẳng còn bút nào tả xiết niềm vui

của người cha khi gặp lại đứa con. Những nụ hôn không ngớt đủ nói lên tình cảm dạt dào ông dành cho nó. Ông ôm chặt như để giữ không cho nó ra đi nữa.

Trong một thoáng, khi đứa con chưa có một động tác nào thì người cha đã có 4 động tác: nhìn thấy, chạnh lòng thương, chạy đến, ôm hôn. Trong một thoáng ngắn ngủi, khi chàng trai tuổi trẻ còn bất động thì ông lão già nua đã thực hiện 4 động tác rất nhanh nhẹn. Ông thật là người cha phụng phí. Ông đã phụng phí sức lực trong cuộc gặp gỡ với đứa con trở về. Ông đã phụng phí tiền bạc khi chia gia tài một cách dẽ dãi. Ông đã phụng phí khi đem áo mới, giày mới, nhẫn vàng, lại còn tổ chức một bữa tiệc mừng có bê béo, có cả đàn hát múa nhảy để đón đứa con đi hoang trở về. Làm thế chẳng sợ hàng xóm cười cho! Nói tóm lại ông đã phụng phí tình yêu thương. Yêu thương quá độ. Yêu thương đến vô lý. Mà có lý lẽ nào giải nghĩa được yêu thương? Chỉ có tình yêu thương mới giải nghĩa được những điều vô lý đó.

MAN 2: NGƯỜI CHA VÀ ĐỨA CON CẢ

Đứa con cả đi hoang trong tâm hồn.

Đứa con cả vẫn ở nhà, nhưng thực ra chỉ có thân xác ở nhà, còn tâm hồn nó đã đi hoang từ lâu. Tuy ở trong gia đình, nhưng tâm hồn nó không thuộc về gia đình. Nó làm việc không phải với tâm tình của một người con hiếu thảo coi "mọi sự của cha là của con". Nó muốn vun quén riêng tư. Nó làm việc với tinh thần nô lệ, mong được trả công, chỉ nghĩ đến con "bê nhỏ", đến "ban bè" riêng của nó.

Sống bên cha mà tâm hồn nó xa tâm hồn cha biết bao. Nó không sao chia sẻ được những tình thương, những ưu tư, hoài bão của cha. Cha là tình thương nhưng con chỉ là ích kỷ. Cha là bao dung nhưng con chỉ là hẹp hòi. Tâm hồn cha rộng mở bao nhiêu thì tâm hồn con khép kín bấy nhiêu. Cha chỉ biết tha thứ trong khi con chỉ biết kết án. Thật là khác biệt ngàn trùng.

Cha đi tìm con.

Một lần nữa, người cha lại phải bỏ nhà ra đi, bỏ dở bữa ăn để tìm đứa con đi hoang trong tâm hồn. Vẫn với cử chỉ dịu dàng cố hữu; vẫn với những lời lẽ ôn tồn; vẫn với ánh mắt chan chứa cả một trời bao dung, cha cố gắng thuyết phục đứa con cả trở về.

Nếu đứa con út cần một cuộc trở về thì đứa con cả cần tới hai cuộc trở về: về với cha và về với em. Đi hoang trong tâm hồn xa xôi diệu vợi thế!

Qua dụ ngôn này Chúa cho thấy dù tôi là con út hay con cả, tôi vẫn cần trở về. Vì nếu tôi chưa đi hoang trong đời sống, chắc chắn đã rất nhiều lần tôi đi hoang trong tâm hồn:

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MỤC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MỤC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ

HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THÊ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIỆN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIÊNG

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

suy nghĩ và hành động của tôi khác hẳn với đường lối của Thiên Chúa là Cha; tôi vẫn không muốn chấp nhận anh em tôi.

Nhưng dụ ngôn cũng cho tôi an tâm trở về. Hình ảnh người cha hiền đứng đợi mời gọi tôi mau bước. Chúa là người Cha yêu thương tôi trước khi tôi yêu Người, đi tìm tôi trước khi tôi đi tìm Người, tha thứ cho tôi trước khi tôi xin lỗi Người.

Lạy Chúa là Cha nhân từ, con cảm tạ tình yêu thương vô vàn của Cha.

+ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt

HÃY CÓ LÒNG THƯƠNG XÓT

Có ai đó nói rằng: “tha thứ lớn nhất của đời người là khoan dung”. Vì khoan dung với người cũng chính là khoan dung với mình, giải thoát mình khỏi những sự giận dữ, căm tức, hận thù, tranh chấp..., nhờ đó mà cân bằng được cuộc sống của mình.

Điều đáng tiếc là con người lại thiếu lòng bao dung. Đường như chẳng mấy ai nhận được một cái tức. Chẳng mấy ai kiểm lòng được một câu chữ. Rồi lời qua tiếng lại dẫn đến ẩu đả loại trừ lẫn nhau.

Người ta kể rằng: Một linh mục Công Giáo, một mục sư Tin Lành, và một giáo trưởng Do Thái, đang tranh luận rất sôi nổi về vấn đề thần học. Thần linh một Thiên Thần hiện ra giữa họ và nói:

– Thiên Chúa chúc lành cho các người. Các người hãy nói lên một ước nguyện về hòa bình và Thiên Chúa toàn năng sẽ chấp nhận.

Thế là vị mục sư Tin Lành liền khẩn cầu:

– Xin Chúa cho tất cả mọi người Công Giáo biến khỏi trái đất thân yêu này thì hòa bình sẽ trở lại tức khắc.

Vị linh mục Công Giáo thì cầu nguyện:
– Xin đừng để cho một người Tin Lành nào còn có mặt trên trái đất thân yêu này, và hòa bình sẽ trở lại.

Vị giáo trưởng Do Thái thì lại cúi đầu thỉnh lạy. Thấy thế Thiên Thần liền hỏi:

– Con người, hỏi giáo trưởng, người không có ước nguyện nào ư?

Ông ta liền thưa:

– Vâng, tôi không có điều gì để xin nữa. Tôi chờ cho lời cầu của hai vị này được Chúa chấp nhận là tôi mãn nguyện rồi.

Thật thâm thúy cho người Do Thái. Không câu điều gì mới chỉ cần hai lời cầu kia đều được thực hiện thì trên trái đất cũng chỉ còn một mình anh.

Chúng ta có một vị Thiên Chúa rất nhân hậu và rất mực khoan dung. Ngài có giận thì giận trong giây lát nhưng yêu thương thì suốt đời. Ngài vẫn đong đầy tình yêu cho người lành và cả người dữ để cải hóa họ ăn năn trở về. Ngài kiên nhẫn chờ người làm vườn vẫn tận tụy chăm sóc cây và để chờ cây ra trái đơm hoa cho dù phải chờ đợi hết năm này đến năm kia.

Cuộc sống này đầy những thị phi. Tránh sao khỏi những xung đột bất hòa trong lời nói và việc làm. Điều quan trọng là hãy có lòng bao dung với nhau. Hãy sống “chín bỏ làm mười”, vì “một điều nhịn bằng chín điều lành”. Xung đột rồi sẽ qua. Con nóng sẽ nguội ngoai, hãy kiên tâm chịu đựng lẫn nhau để xây dựng một xã hội thân thiện yêu thương.

Câu chúc cho mỗi người biết tin vào lòng nhân từ thương xót của Chúa để điều chỉnh bản thân nên giống Chúa trong cư xử và hành động. Xin cho mùa chay giúp chúng ta nhận ra anh em cũng đang kiên nhẫn với tội lỗi của ta thì chính chúng ta cũng hãy tha thứ và mở lòng bao dung đến với tha nhân. Amen.

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

ĐTC Phanxicô: Kitô hữu không tin vào "số phận" nhưng vào ơn cứu độ từ Thiên Chúa

Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư 20.03.2019, ĐTC Phanxicô giải thích lời cầu nguyện thứ ba trong Kinh Lạy Cha: “Xin cho thánh ý Chúa được thực hiện”.

ĐTC giải thích rằng như lời Thánh Phaolô trong thư gửi Timôthê: “Đó là điều tốt và đẹp lòng Thiên Chúa, Đấng cứu độ chúng ta, Đấng muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý”, Thiên Chúa muốn cứu độ toàn thể nhân loại. ĐTC mời gọi các tín hữu đừng bi quan, đầu hàng trước điều mà mình cho là “số phận”, nhưng tin thác vào Chúa, Đấng luôn yêu thương và tìm kiếm chúng ta. Có thể trên đường đời chúng ta gặp đầy gai góc, khó khăn và thử thách, nhưng Chúa luôn ở bên chúng ta và không bao giờ bỏ rơi chúng ta.

Bài giáo lý của ĐTC:

Mở đầu bài giáo lý, ĐTC nhận định rằng lời cầu nguyện “Xin cho ý Cha được thực hiện” được đọc trong sự nối kết với hai lời nguyện trước – “xin cho Danh Cha hiển sáng” và

“xin cho vương quốc Cha hiển trị” – và cả 3 lời nguyện này tạo thành một bộ ba.

Thiên Chúa không mệt mỏi chăm sóc con người và thế giới.

Trước khi thế giới được con người chăm sóc thì Thiên Chúa đã chăm sóc không mệt mỏi con người và thế giới. Toàn bộ Tin Mừng phản chiếu sự đảo ngược của chiều kích này. Người tội lỗi Giakêu trèo lên cây cao bởi vì muốn nhìn thấy Chúa Giêsu, nhưng ông không biết rằng, trước đó rất lâu, Thiên Chúa đã bắt đầu tìm kiếm ông. Khi đến nơi, Chúa Giêsu nói với ông: “Ông Giakêu, xuống ngay đi, bởi vì hôm nay tôi phải ở lại nhà của ông”. Và đến cuối cuộc viếng thăm, Người tuyên bố: “Con Người đến để tìm kiếm và cứu chuộc những gì đã hư mất” (Lc 19, 5. 10).

Thiên Chúa tìm kiếm và cứu chuộc mỗi người chúng ta.

Đây chính là thánh ý Thiên Chúa, điều chúng ta cầu xin cho được thực hiện. Đây là thánh ý Thiên Chúa được nhập thể nơi Chúa Giêsu? Đó là tìm kiếm và cứu độ những gì đã hư mất. Và chúng ta, trong lời cầu nguyện, chúng ta cầu cho sự tìm kiếm của Thiên Chúa có kết quả tốt, xin cho kế hoạch cứu độ phổ quát của Người được thực hiện, trước hết nơi mỗi người chúng ta và sau đó trên toàn thế giới. Anh chị em có suy nghĩ việc Thiên Chúa tìm kiếm chúng ta có nghĩa là gì không? Mỗi người trong chúng ta có thể nói: “Nhưng, Thiên Chúa có tìm tôi không?” – “Có! Thiên Chúa tìm bạn! Người tìm bạn! Người tìm tôi!”. Người tìm mỗi người, từng người. Thiên Chúa vĩ đại! Biết bao yêu thương Người dành cho chúng ta.

Kế hoạch cứu độ rõ ràng của Thiên Chúa.

Thiên Chúa không mơ hồ, không chệch dấu ý định của Người bằng những điều bí ẩn; Người không hoạch định tương lai của thế giới theo cách không thể giải mã được. Thiên Chúa thì rõ ràng. Nếu chúng ta không hiểu điều này, thì có nguy cơ là chúng ta không hiểu được ý nghĩa của lời cầu nguyện thứ ba trong Kinh Lạy Cha. Thật ra, trong Kinh Thánh có đầy những thành ngữ nói cho chúng ta về ý muốn tích cực của Thiên Chúa đối với thế giới. Trong sách Giáo Lý Công Giáo chúng ta tìm thấy một sưu tập những trích dẫn minh chứng về ý muốn trung thành và kiên trì của Thiên Chúa (x. các số 2821-2827). Và thánh Phaolô viết trong thư thứ nhất gửi cho ông Timôthê như sau: “Thiên Chúa muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý” (2, 4). Điều này, không chút nghi ngờ, chính là ý muốn của Thiên Chúa: ơn cứu độ của con người, mỗi người chúng ta. Thiên Chúa với tình yêu đến gõ cánh cửa trái tim

chúng ta. Vì sao? Để lôi kéo chúng ta, để kéo chúng ta đến với Người và để đưa chúng ta tiến bước trên hành trình cứu độ. Thiên Chúa gần gũi với mỗi người chúng ta bằng tình yêu của người, để cảm tay dẫn đưa chúng ta đến ơn cứu độ. Biết bao yêu thương Người dành cho chúng ta.

Kinh Lạy Cha là kinh nguyện của con cái, không phải của nô lệ.

Do đó, khi cầu nguyện “xin cho ý Cha được thực hiện”, không phải là chúng ta được yêu cầu cúi đầu như nô lệ, như thế chúng ta là những nô lệ. Không! Thiên Chúa muốn chúng ta tự do; chính tình yêu của Người giải thoát chúng ta. Thật ra, Kinh Lạy Cha là lời cầu nguyện của những người con, không phải là của các nô lệ; những người con hiểu biết trái tim của cha mình và chắc chắn về kế hoạch yêu thương của người. Thật bất hạnh cho chúng ta nếu khi chúng ta tuyên xưng những lời này mà chúng ta lại nhún vai như đầu chỉ đầu hàng trước một số phận đầy lùi chúng ta và chúng ta không thể thay đổi nó được.

Kinh Lạy Cha là lời cầu nguyện mạnh dạn và tranh đấu.

Ngược lại, Kinh Lạy Cha là lời cầu nguyện đầy sự tin thác mạnh mẽ vào Thiên Chúa, Đấng muốn điều tốt lành, sự sống và ơn cứu độ cho chúng ta. Nó cũng là lời cầu nguyện can đảm và cả tranh đấu, bởi vì trên thế giới còn quá nhiều thực tại không theo kế hoạch của Thiên Chúa. Tất cả chúng ta biết điều này. Diễn giải lời ngôn sứ Isaia, chúng ta có thể nói: “Ồ đây, thưa Chúa, có chiến tranh, lạm quyền, bóc lột; nhưng chúng con biết rằng Chúa muốn điều tốt của chúng con, vì vậy chúng con cầu xin Chúa: Xin cho ý Chúa được thực hiện! Lạy Chúa, xin đảo lộn kế hoạch của thế giới, xin biến lưỡi gươm đao thành cuộc thành cày và giáo mác nên liềm nên hái; và không ai còn học nghề chinh chiến nữa!” (xem 2, 4). Thiên Chúa muốn bình an.

Câu nguyện là tin rằng Thiên Chúa có thể chiến thắng sự ác.

Kinh Lạy Cha là lời cầu nguyện thấp lùn trong chúng ta tình yêu của Chúa Giêsu đối với ý muốn của Chúa Cha, một ngọn lửa thúc đẩy biên giới thế giới bằng tình yêu. Kitô hữu không tin vào một một “số phận” không thể tránh được. Không có gì tình cờ trong đức tin của các Kitô hữu: nhưng ngược lại, có một ơn cứu độ chờ đợi được thể hiện trong cuộc sống của mỗi người nam nữ và được thực hiện trong cõi vĩnh hằng. Nếu chúng ta cầu nguyện là bởi vì chúng ta tin rằng Thiên Chúa có thể và muốn biến đổi thực tại bằng cách chiến thắng sự ác bằng sự thiện, có nghĩa là vâng lời và phó thác chính mình cho

Thiên Chúa, ngay cả trong giờ thử thách khó khăn nhất.

Khó khăn thử thách giúp cảm nghiệm đau khổ.

Như đã xảy ra với Chúa Giêsu trong vườn Ghếtsemani, khi Người ném trái sự đau khổ và Người đã cầu nguyện; “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin hãy cất chén này xa con! Nhưng xin đừng theo ý con, mà là theo ý Cha” (Lc 22, 42). Chúa Giêsu đã bị vui đập bởi sự ác của thế gian nhưng Người phó thác cách tin tưởng vào đại dương tình yêu của thánh ý Chúa Cha. Cả các vị tử đạo, trong thử thách, các Ngài không tìm sự chết, các Ngài tìm điều sau cái chết, đó là sự phục sinh. Thiên Chúa, vì yêu thương, có thể đưa chúng ta đi trên những nẻo đường khó khăn để cảm nhận những vết thương và gai góc đau khổ, nhưng Người sẽ không bao giờ bỏ rơi chúng ta. Người sẽ luôn ở với chúng ta, bên cạnh chúng ta, trong tâm hồn chúng ta.

Thiên Chúa luôn ở bên chúng ta.

Đối với người có đức tin, điều này, còn hơn là một hy vọng, nó là một sự chắc chắn. Thiên Chúa ở cùng tôi. Chúng ta cũng thấy chính điều này trong dụ ngôn trọng Tin Mừng Thánh Luca nói về sự cần thiết của việc cầu nguyện không ngừng. Chúa Giêsu nói: “Chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyên chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi? Thầy nói cho anh em biết, Người sẽ mau chóng minh xét cho họ” (18, 7-8). Thiên Chúa thì như thế, Người yêu chúng ta như thế, Người muốn điều tốt cho chúng ta như thế. Nhưng bây giờ tôi muốn mời anh chị em, tất cả cùng nhau đọc Kinh Lạy Cha. Những anh chị em không biết tiếng Ý thì đọc kinh này bằng chính ngôn ngữ của mình. Chúng ta cùng nhau cầu nguyện. ĐTC và các tín hữu đã cùng nhau đọc kinh cầu nguyện bằng Kinh Lạy Cha.

Hồng Thủy - Vatican

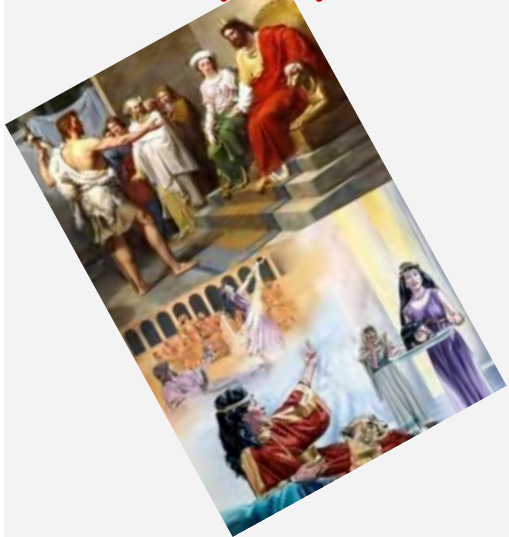

Màu Tím Mùa Chay

Hãy hồi cải trở về, hãy nhận ra lòng bao dung nhân hậu của Chúa; hãy thực thi đức yêu thương với đồng loại. Đó là ngôn ngữ được phát biểu qua màu tím của Mùa Chay.

Đọc tiếp trang 10 →

Vũ Điệu Tội Lỗi

Vũ điệu là danh từ chỉ hành động liên quan niềm vui mừng, nhưng vũ điệu ở đây mang ý nghĩa khác biệt, bởi vì đó là Vũ Điệu Tội Lỗi. Vũ điệu này cũng bắt đầu từ niềm vui, nhưng niềm vui không đúng nơi, chẳng đúng lúc, thế nên nó hóa thành điệu sấu của tội ác.

Người ta thường nói: “Thuận ngôn nghịch nhĩ”. Sự thật rất có thể dễ làm mất lòng. Nghe lời chân thật nhưng vua Hêrôđê cảm thấy “không lọt tai” nên đã sai người bắt giam ông Gioan vô ngục tù. Lý do là vì vua đã lấy bà Hêrôđia, vợ của người anh là Philipphê. Đó là tội loạn luân. Chắc hẳn phụ nữ này là “gái một con trông mòn con mắt” nên ông Hêrôđê đã “hoạ mắt” rồi “mù lòa”, và ông bất chấp tất cả. Có điều lạ là chính ác phụ kia cũng khoái chí vì “cưa đổ” một quốc vương, và cũng lạ nữa là cô con gái của ác phụ này cũng vào hùa với phe quỷ dữ.

Tội đáng phải nhận án tử của ông Gioan là dám bảo vệ chân lý, không ngại can ngăn vua: “Ngài không được phép lấy vợ của anh ngài!” (Mc 6: 18). Rõ ràng bà Hêrôđia có thể một phần cũng “phải lòng” ông Hêrôđê, một phần vì tự ái phụ nữ bốc lên tới chòm đầu, tự ái vì không phụ nữ nào chịu mình kém sắc người khác, bà ta đâu thềm “cưa” mấy đám quan lại triều đình mà “cưa” chính nhà vua, và vua đã “ngã gục” trước cơn cám dỗ về nhục dục. Thế mà lại bị “phá đám” nên bà ta mới CĂM THỦ và MUỐN GIẾT ông Gioan, nhưng không thể được. Tự ái dôn dập, máu tức giận bốc cao như lửa cháy phát ra từ tòa nhà cao tầng. Phụ nữ muốn là trời muốn mà. Và còn hơn thế nữa, như người ta thường ví von: “Nhất vợ, nhì trời”. Bỏ nhĩ còn “to” hơn vợ nữa, thế thì ghê gớm thật!

Chính vua Hêrôđê cũng biết rõ ông Gioan là người công chính thánh thiện, nên sợ ông, và còn che chở cho ông.

Nhưng khi nghe ông nói, nhà vua lại thấy PHÂN VÂN, thế nhưng vẫn THÍCH NGHE. Tình yêu gian tà khiến ông ta điên đảo và mù quáng. Biết ông Gioan công chính mà không dám bảo vệ. Hèn nhất! Ngày nay, hạng người như Hêrôđê cũng chẳng thiếu, nhưng con người thời @ có “phong cách” bí hiểm hơn nhiều, nói theo ngôn ngữ bình dân, như người ta thường gọi là “ném đá giấu tay” hoặc “giật dây”. Nham hiểm quá! Khùng khiếp thật!

Lòng gian tà như sóng ngầm cứ cuộn cuộn chảy, chưa thực hiện được thì chưa thỏa chí. Và một ngày thuận lợi đến: nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hêrôđê mở tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào nhân sĩ miền Galilê. Con gái bà Hêrôđia, cũng là cháu ruột vua Herôđê, vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích, hưng phấn cao độ.

Tiệc vui nào cũng không thể thiếu chất men cay, có lẽ nhà vua ngà ngà rồi nói với cô gái: “Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con” (Mc 6: 22). Thậm chí vua lại còn thề: “Con xin gì, ta cũng cho, dù MỘT NỬA NƯỚC của ta cũng được” (Mc 6: 23). Ôi thật tội tệ, dám bán nước cho một đứa con gái nhai ranh! Lão già dê Hêrôđê này không phải là tay vừa: Mê đắm mẹ mà vẫn khoái đứa con gái của mẹ nó. Mê quá hóa đắm đuối. Khô là cái chắc!

Vừa nghe ông chú Hêrôđê nói vậy, cô cháu gái hí hửng đi hỏi mẹ xem nên xin gì. Mẹ cô lạnh lùng gằn giọng chắc nịch: “Đầu Gioan Tây Giá” (Mc 6: 24b). Phụ nữ nham hiểm hơn đàn ông. Sóng ngầm mà! Mức độ nham hiểm càng thâm độc hơn khi hai cái đầu phụ nữ hợp lại. Đúng như khoa tâm lý phát hiện: “Khoảng giữa cái muốn và cái không muốn ở phụ nữ, dù chỉ một sợi tóc cũng không lọt”. Cô liền vội vã trở vào đền bên nhà vua và tâu xin: “Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gioan Tây Giá, đặt trên mâm” (Mc 6: 25). Nghe vậy, nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã TROT THỀ, lại thề công khai trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô. Bản chất hèn nhất hiện rõ, sĩ diện không đúng lúc!

Và vì loại sĩ diện rác rưởi đó, vua lập tức sai thị vệ đi và truyền mạng đầu ông Gioan tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục, bung đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ. Đây chuyện tội lỗi xảy ra khi họ chuyển tay nhau cái thủ cấp mà họ cho là “chiến lợi phẩm”. Bị kịch chấm dứt nào nùng quá! Bị kịch về cái chết của ông Gioan là chuyện bình thường, bị kịch về lòng người độc ác dành cho nhau mới đáng lưu ý, bởi vì điều đó quá kinh tởm!

Sự thật bị che khuất, lẽ phải bị bóp méo, công lý bị chà đạp, chính nghĩa bị xuyên tạc. Không chỉ vậy, người ta cũng vẫn thường xuyên thiêu tôn trọng nhân vị, nhân phẩm và nhân quyền – đủ dạng và đủ mức độ. Đó là bi kịch của con người tự tạo ra chỉ vì hướng theo cái xấu để thỏa mãn ý riêng. Và người ta cũng luôn có đủ lý lẽ để tự biện hộ cho những động thái sai trái của mình, không hề muốn phục thiện. Đó là loại tội không được tha ở đời này và đời sau. Thật đáng sợ!

Có nhiều vấn đề liên quan chính nghĩa, sự thật, lẽ phải, công lý, công bình,... Một trong các vấn đề liên quan là vấn đề tự do tín ngưỡng. Theo lời mời của chính phủ Việt Nam, ông Heiner Bielefeldt – báo cáo viên Đặc biệt của LHQ về tự do tôn giáo hay tín ngưỡng – đã có chuyến viếng thăm Việt Nam từ 21 đến 31-7-2014. Trong tuyên bố báo chí 13 trang bằng Anh ngữ và Việt ngữ, ông Heiner Bielefeldt đã thẳng thắn phê phán việc ông “bị” công an “giám sát chặt”, và một số người ông muốn gặp đều “bị đe dọa, sách nhiễu”. Ông cho biết rằng thực tế vẫn có “vi phạm nghiêm trọng” về tôn giáo tại Việt Nam, mặc dù Việt Nam đã có “một số chuyên viên tích cực”. Sự thật mãi là sự thật, không thể che giấu, cũng không thể bóp méo hoặc viện cớ bất kỳ lý do nào. Thế mà ngày nay vẫn có những loại người tro trên, biện hộ đủ kiểu theo đúng quy trình gian dối: Làm láo, báo cáo hay.

Người chính trực là người cương quyết “thà chết vinh hơn sống nhục”, mặc dù chỉ trong lĩnh vực nhỏ như làm bài kiểm tra hoặc thi cử ở trường học. Thẳng thắn với chính mình mới thực sự là thẳng thắn. Ngày xưa, danh tướng Trần Bình Trọng vẫn hiên ngang bất khuất dù bị giặc bắt, và ông vẫn khẳng khái tuyên bố: “Thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vương đất Bắc”. Danh tướng Trần Bình Trọng hy sinh vì chính nghĩa, vì đại nghĩa, vì ích nước lợi nhà, chứ không hèn hạ như lũ người tham quyền cố vị, dù bất tài vô dụng.

Cái chết của ngôn sứ Gioan Tây Giá cũng là cái chết vì chính nghĩa. Đó là tiếng chuông cảnh báo về tình trạng sa sút đạo đức của xã hội loài người – cách riêng tại Việt Nam, là tiếng kêu tỉnh thức những tâm hồn mê muội, là lời thúc giục chúng ta sám hối và tin yêu “vì Nước Trời đã đến gần” (Mt 3: 2; Mt 4: 17).

Chí sĩ Nguyễn Trãi viết “Bình Ngô Đại Cáo” theo hai nguồn cảm hứng: cảm hứng SANG TẠC và cảm hứng CHÍNH TRI. Cảm hứng chính trị đem đến cho lịch sử dân tộc một BẢN TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP đầy ý nghĩa. Thánh GH Phaolô VI minh định: “Chính

trị là một trong những hình thức bác ái cao nhất”. Xưa nay chúng ta hiểu chưa đúng về chính trị. Thật lạ, người ta nói rằng làm từ thiện cứu được một số người, làm bác sĩ cứu được nhiều người, làm chính trị cứu được cả một dân tộc. Thật chí lý!

Chính nguồn cảm hứng sáng tác của cụ Nguyễn Trãi đã tạo ra cho lịch sử văn học nước nhà một kiệt tác văn chương. Hòa quyện cả hai nguồn cảm hứng, dân tộc Việt Nam có được “Bình Ngô Đại Cáo” – áng thiên cổ hùng văn (bài văn hùng tráng của muôn đời).

Phân tích “Bình Ngô Đại Cáo” xuất phát từ cảm hứng sáng tác của tác giả, chúng ta sẽ nêu bật được những giá trị tư tưởng và giá trị thẩm mỹ của tác phẩm. Cảm hứng về chính nghĩa thể hiện ở hai dạng: nhận thức sâu sắc về nguyên lý chính nghĩa và thái độ khẳng định sức mạnh của nguyên lý đó. Mở đầu “Bình Ngô Đại Cáo”, chí sĩ Nguyễn Trãi nêu nguyên lý làm chỗ dựa, làm căn cứ xác đáng để triển khai toàn bộ nội dung bài “cáo” đó.

Trong nguyên lý chính nghĩa của Nguyễn Trãi, chúng ta thấy có hai nội dung chính được nêu lên: Nguyên lý NGHĨA – một nguyên lý có tính chất chung của các dân tộc và nhiều thời đại, và CHÂN LÝ đó thuộc về sự tôn tại độc lập, có chủ quyền của Nước Đại Việt đã được chứng minh bằng lịch sử thực tiễn.

Thiết tưởng cũng nên nhắc lại chuyện một chí sĩ khác là Phạm Ngũ Lão. Ông là người đã từng ngồi đan sọt, lo nghĩ việc nước (việc chung, đại sự) mà quên cả bản thân. Người ta lấy giáo đâm vào đùi ông mà ông không biết. Đó là lời nhắc nhở đối với Kitô hữu chúng ta: Liệu chúng ta có mê say Chúa và lo việc Thiên Quốc đến mức quên mình như chí sĩ Phạm Ngũ Lão lo quốc sự trần gian? Có lẽ chúng ta không dám trả lời, vì quá xấu hổ!

Thế nào là chính nghĩa? Có lẽ chúng ta hiểu mà khó giải thích. Nói chung, người ta hiểu đó là “lẽ phải”, là “cái người ta PHAI theo, PHAI giữ”. Chắc hẳn khó có một định nghĩa xác đáng làm thỏa mãn mọi người, tạm hiểu là những-gì-được-công-nhận-theo-lương-tâm-chính-đáng. Lưu ý cụm từ “công nhận” và “lương tâm chính đáng”, vì không thể chấp nhận “lương tâm lệch lạc”.

Nói chung, chính nghĩa là công lý (justice, bons sens), liên quan rất gần với sự thật và lẽ phải. Chính nghĩa cũng đa dạng: Chính nghĩa dân tộc, chính nghĩa tôn giáo, chính nghĩa cá nhân, chính nghĩa độc tài, chính nghĩa tự do, chính nghĩa cộng sản, chính nghĩa tư sản, chính nghĩa dân chủ, chính nghĩa chuyên chế,... Chính nghĩa đa dạng lắm.

Ở đây, chúng ta không đủ trình độ để nói về đa dạng chính nghĩa, nên chúng ta chỉ nói về chính nghĩa chân lý – chính nghĩa của Thiên Chúa.

Từ xa xưa, tiên nhân đã dày dặn kinh nghiệm nên mới ví von: “Giặc bên Ngô không bằng bà cô bên chồng”. Câu nói chỉ đơn giản như vậy mà lại “nhức nhối” lắm. Bà-cô-không-chồng chẳng nghĩa lý gì, nhưng bà cô đó lại có thể “làm mưa, làm gió” trong một gia đình, mà gia đình chính là nền tảng xã hội. Ôi chao, cứ ngỡ đó chỉ là “chuyện nhỏ” mà lại không hề nhỏ chút nào. Bà cô là “bà nhỏ” mà bỗng dung hóa thành “bà lớn”. Kể ra thì phụ nữ cũng “đáng gờm” thật đấy!

Chân lý không xa chính nghĩa. Chân lý cũng là chính nghĩa – và ngược lại. Tại sao người ta KHÔNG ty nạn vì sợ sự tự do? Vì người ta YÊU QUÝ sự tự do. Tại sao người ta PHẢI tìm mọi cách ty nạn cộng sản? Vì người ta GHÊ SỢ cộng sản. Vậy đâu là chính nghĩa? Chắc hẳn không cần phải nói thêm gì nữa. Tương tự, tại sao người ta biết theo Chúa là KHỔ và phải CHẾT mà người ta vẫn cứ theo? Vì Chúa là CHÍNH NGHĨA – chính nghĩa của công lý, của hòa bình, của Đức Kitô.

Cái chết của ngôn sứ Gioan Tẩy Giả là cái chết OAN nhưng không UÔNG, mà lại đầy Ý NGHĨA. Trong cuộc sống, làm tiêu nhân rất dễ, làm quân tử mới khó biết bao! Theo Đức Không Tử, đây là bí quyết: “Đạo làm quân tử có BỐN điều đúng: MẠNH DAN khi làm điều nghĩa, NHỪN NHẬN khi nghe lời can gián, LO NGHĨ khi nhận bổng lộc, và CAN THÂN đối với việc sửa mình. Đời có BỐN cái lo: Lo ĐỨC ÍT mà Được Sùng Ai Nhiều, lo CÔNG ÍT mà HUÔNG BỔNG LỘC NHIỀU”. Cả đời tiên hóa mà con thú không thể trở thành con người, nhưng chỉ trong phút chốc, con người có thể trở nên như thú vật. Kinh dị, kinh tởm, kinh khiếp, kinh hãi, kinh khủng, và... kinh hoàng!

Lạy Thiên Chúa nhân từ, xin tha thứ tội lỗi cho chúng con vì đã nhiều lần hèn nhát khi đối diện sự thật chân chính, xin tái tạo trái tim của chúng con nên mới, xin đổ đầy niềm yêu mến chân lý vào đó để chúng con can đảm nói sự thật, đấu tranh cho chính nghĩa, bảo vệ công lý và công bình.

Lạy Thánh Gioan Tẩy Giả, xin đồng hành với chúng con và luôn cầu giúp nguyện thay cho chúng con, những người còn đang miệt mài lữ hành trần gian đầy những cạm bẫy xảo trá và mưu mô xảo quyệt. Chúng con cầu xin nhận danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ của nhân loại. Amen.

TRÂM THIÊN THU

Một danh sách việc cần làm

Chúng ta lập danh sách việc chúng ta còn muốn làm, điều chúng ta muốn thấy, những gì chúng ta muốn hoàn tất trước khi chết...

Trong đời bạn còn điều gì dang dở?

Chà, trong đời ai cũng luôn có nhiều điều còn dang dở. Chẳng điều gì thực sự thành toàn. Đường như cuộc đời chúng ta bị gián đoạn bởi cái chết. Hầu hết chúng ta chẳng hoàn thành đời mình, chúng ta thiếu thời gian. Thế nên, một danh sách việc chúng ta còn muốn làm, điều chúng ta muốn thấy, những gì chúng ta muốn hoàn tất trước khi chết.

Chúng ta vẫn còn muốn làm gì? Nhiều việc này ra ngay lập tức. Chúng ta muốn thấy con cái lớn lên. Chúng ta muốn thấy đám cưới của con gái mình. Chúng ta muốn thấy những đứa cháu ra đời. Chúng ta muốn hoàn thành tác phẩm cuối cùng, tòa nhà cuối cùng. Chúng ta muốn mừng sinh nhật tuổi 80. Chúng ta muốn hòa giải với người thân.

Trên những điều đó, những điều quan trọng hơn, thường thì chúng ta cũng có một danh sách những việc ta chưa làm vì bận rộn, vì khó khăn kinh tế, vì xao lãng. Chúng ta muốn hành hương Camino, muốn đến Thánh địa, muốn thấy danh lam thắng cảnh Âu Châu, muốn xách balô đi Châu Á, muốn cùng con cháu đi khắp nước, tận hưởng tuổi về hưu.

Nhưng khi tưởng tượng về những chuyện còn dang dở trong đời, có một mối nguy là chúng ta dễ bỏ qua những gì phong phú có ngay trong cuộc sống, trong thời khắc hiện tại của mình. Câu đáng để hỏi hơn, nên là thế này: **Tôi muốn sống như thế nào trong hiện tại để sẵn sàng chết khi thời điểm đó đến?**

Ngòi bút người Tây Ban Nha, linh mục Pablo d'Ors, trong quyển *Tiểu sử của Thinh lặng* (Biography of Silence), một quyển sách tuyệt vời về chiêm niệm, đã nhìn thẳng vào sự khập từ của mình và quyết định những điều mình muốn làm khi biết rồi đến một ngày mình sẽ chết. Đây là danh sách của cha. ***Tôi đã quyết định đứng lên và mở rộng đôi mắt. Tôi đã quyết định ăn uống***

chùng mực, ngủ đủ giấc, chị viết những gì hữu ích cho sự thăng tiến của những người đọc, kiếm chế sự vô độ và không bao giờ so sánh mình với người khác. Tôi cũng quyết định tưới cây và chăm sóc cho các vật tôi nuôi. Tôi sẽ đi thăm người bệnh, sẽ chuyện trò với người cô đơn, và sẽ chơi đùa với con nít. Tôi cũng đã quyết định đọc kinh mỗi ngày, cúi mình trước những sự tôi thấy là thiêng liêng, tôn kính Phép Thánh Thể, lắng nghe Lời Chúa, cử hành Phép Thánh Thể, chúc bình an, và hát đồng thanh. Và tôi sẽ đi rửa bộ, một việc tôi thấy cần thiết. Tôi sẽ đốt lò sưởi, một việc cũng cần thiết. Và tôi sẽ đi mua đồ một cách thông thả không vội vàng, chào hỏi hàng xóm dù tôi chẳng ưa họ, tôi sẽ đăng ký theo dõi một tờ báo, thường xuyên gọi điện hỏi thăm bạn bè và anh chị em. Và tôi sẽ đi chơi, đi bơi ở biển ít nhất một năm một lần, chỉ đọc những sách hay, hoặc đọc lại những sách tôi thích... Tôi sẽ sống vì những điều đáng để chú tâm và quan tâm. Và như thế, đến tuổi già, tôi sẽ trầm ngâm thường ngoạn, vừa khiêm nhường vừa tự hào, vườn cây trái tuy nhỏ bé nhưng trảng lệ mà tôi đã trồng. Cuộc đời là thái độ, văn hóa và vun đắp.

Cuộc đời là thái độ, văn hóa và vun đắp. Tôi đã thoát được hai chứng ung thư. Lần đầu tiên tôi được chẩn đoán mắc ung thư là bảy năm về trước, nhưng bác sĩ bảo không có gì nghiêm trọng. Tôi đã sợ, nhưng thời gian của đời tôi vẫn còn rất dài. Nhưng cách đây bốn năm, khi chứng ung thư tái phát, các bác sĩ không tỏ ra lạc quan cho mấy, và dùng những từ ngữ chuyên ngành, ngó ý cho tôi biết thời gian của tôi không còn bao nhiêu. Và nó đã làm cho tôi suy nghĩ và cảm nhận của tôi được rõ ràng hơn bao giờ hết. Tôi choáng váng, về nhà, ngồi xuống cầu nguyện, rồi viết một lời tuyên tín nhỏ cho bản thân, một dạng danh sách cần làm.

Tôi sẽ nỗ lực để sinh hoa trái bao lâu còn có thể.

Tôi sẽ biến mỗi ngày và mỗi hoạt động trở nên quý báu và vui vẻ hết sức có thể.

Tôi sẽ nỗ lực để dễ thương, nồng hậu, nhân từ hết sức có thể.

Tôi sẽ nỗ lực để sống lành mạnh hết sức có thể.

Tôi sẽ nỗ lực để đón nhận tình yêu thương của người khác một cách sâu sắc hơn lâu nay.

Tôi sẽ nỗ lực để sống “hòa giải” trọn vẹn hơn. Không còn làm tổn thương người khác nữa.

Tôi sẽ nỗ lực để giữ tinh thần hài hước.

Tôi sẽ nỗ lực để can đảm và dũng cảm hết sức có thể.

Tôi sẽ nỗ lực để không bao giờ nhìn vào những gì tôi đang mất đi, nhưng nhìn vào cuộc đời tuyệt vời và viên mãn của tôi lâu nay.

Và tôi sẽ, mỗi ngày, quỳ dưới chân Chúa trong lời cầu nguyện.

Và tôi cũng sẽ bắt đầu tưới cây, quan tâm đến con mèo hoang, và cho chim chóc quanh nhà ăn.

Cuộc đời là thái độ, văn hóa và vun đắp.

CHA RONALD ROLHEISER
J.B. Thái Hòa dịch

Quà tặng của giây phút hiện tại.

Thiên Chúa, Đấng ban cho món quà hiện tại, tôi đắm chìm trong đó

Giây phút hiện tại cũng là một quà tặng. Ngày hôm qua đã trôi qua mất rồi..., và ngày mai có lẽ sẽ đến, nhưng điều ấy chẳng mấy rõ ràng. Cái chắc chắn là chính giây phút HIỆN TẠI và đó là tất cả những gì ta có. Thiên Chúa BAN CHO tôi phút giây hiện tại, Ngài mời gọi tôi thường nếm và sống giây phút ấy cách tròn đầy nhất. Chẳng dễ để sống như thế! Nhưng đồng thời, đó cũng chẳng là điều con người không sao vưon tới. Trong tiếng Anh, từ ‘present-hiện tại’ cũng mang nghĩa là “món quà.”

Để nhận lãnh món quà hiện tại,

•**Tôi cần thoát khỏi cả quá khứ lẫn tương lai.**

Quá khứ ĐÃ QUA ĐI rồi! Nhưng có người cứ sống mãi trong ‘những ký ức đau buồn.’ Có những người lại thích sống trong một ‘thế giới mộng mơ.’ Thế giới mộng mơ vốn thú vị, nó đóng vai trò như nguồn ủi an hay như mùi hương thơm ngát cho giây phút hiện tại – vốn có lúc chất chứa nỗi thương đau. Những tín đồ của chủ nghĩa khoái lạc cho rằng con người cần nỗ lực hết mình hầu giảm thiểu đau khổ và gia tăng niềm vui. Có nhiều người trở lại quá khứ hoặc trốn vào tương lai để ‘lẩn trốn’ hiện tại. Nhưng nếu muốn đón nhận món quà hiện tại, thì điều thiết yếu ta phải làm là thoát ra khỏi tương lai, và đồng thời, thoát ra khỏi quá khứ.

•**Tôi cần trở nên ‘thức tỉnh’ với hiện tại.**

‘Thức tỉnh’ là một khả năng để biết, để tri nhận, để cảm nghiệm và để nhận ra điều gì đang diễn ra trong tôi, quanh tôi, và cho tôi. Đây là bước đầu tiên cho một sự tăng trưởng thiêng liêng. Hôm nay tôi ở đâu? Điều gì đang xảy ra cho tôi lúc này? Thức tỉnh với giây phút hiện tại, người ta có thể nhận ra rằng hiện tại không phải là trống rỗng, nhưng nó được lấp đầy bởi những chọn lựa và những cơ hội.

Một cụm từ xuất hiện trong tác phẩm ‘Self-Abandonment to Divine Providence,’ của tác giả Jean-Pierre De Caussade, S.J., cụm từ ‘Bí tích của giây phút hiện tại – Sacrament of the Present moment’, ngụ ý sự thánh thiêng và sự Hiện Hữu của Đấng Thần Linh ngay trong phút giây hiện tại. Và Thiên Chúa chia sẻ cuộc sống của Ngài với nhân loại qua GIÂY PHÚT ấy. Do vậy, thức tỉnh hơn với giây phút hiện tại cũng là thức tỉnh hơn với chính Thiên Chúa.

•**Tôi cần đón lấy hiện tại.**

Giây phút hiện tại có thể không hợp với những gì tôi đang hình dung, đang mong đợi, hay khao khát, v.v. Tôi có thể KHANG CỰ với những gì đang xảy ra cho tôi, nhưng SỰ THỰC – giây phút này cũng sẽ trôi qua. Đức Phật khi xưa đã nói cận kề về cái gọi là vô thường, chóng qua. Tôi có thể đón nhận cái ‘vô thường’ của giây phút hiện tại này không?

Đón nhận hiện tại là MỞ rộng cánh tay để ôm lấy chính giây phút NÀY với niềm HẠNH PHÚC chứa chan. Hiện tại có khi không phải là điều tôi muốn ôm trọn, nhưng đó lại là THỰC TẠI. Rất thường xuyên, tôi là chàng hề, đeo lấy nhiều thứ mặt nạ và trở thành ai đó chứ chẳng phải là chính mình nữa. Tôi có thể đánh thức chính mình để dám chấp nhận món quà hiện tại chẳng?

Giây phút hiện tại trao tặng cho tôi điều gì? Và làm sao tôi có thể sống giây phút ấy cách tròn đầy? Điều gì đang xảy ra trong tôi lúc này: những cảm xúc dâng trào, những suy tưởng tức thời xuất hiện và ngập tràn trong tâm trí, những cảm xúc đến từ các giác quan, v.v. Tôi có thể nhẹ nhàng bước vào hiện tại, và trở nên tỉnh thức với từng giây phút trong đời sống của tôi – với cả niềm vui và nỗi buồn chẳng?

Kinh Thánh nói:

•**I-Sai-a 43: 18-19**

Các người đừng nhớ lại những chuyện ngày xưa, chớ quan tâm về những việc thuở trước. Nay Ta sắp làm ra một việc mới, việc đó mạnh mẽ rồi, các người không nhận thấy hay sao? Phải, Ta sẽ mở một con đường giữa sa mạc, khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn. —————>

•Thánh Vịnh 118: 24

Đây là ngày CHÚA đã làm ra, nào ta hãy vui mừng hoan hỷ.

•Gia-cô-bê 4: 13-14

Các người chị là hơi nước xuất hiện trong giây lát, rồi lại tan biến đi. Hãy sống giây phút hiện tại, và chú tâm vào Chúa.

•Mát-thêu 6: 25-34

Đừng lo lắng về ngày mai.

Người ta nói:

“Giây phút hiện tại chẳng bao giờ là điều mà người ta không thể chấp nhận được. Chỉ điều sẽ xảy ra trong vòng 4 giờ nữa mới là điều người ta không thể chịu nổi. Đang hiện diện ở đây, lúc 8 giờ sáng, nhưng tâm trí lại ở 10 giờ 30 phút buổi tối, điều ấy mới là nguyên nhân làm ta đau khổ.”

– **Anthony de Mello, S.J.**

•“Trẻ em chẳng có quá khứ, cũng chẳng có tương lai. Nhờ đó, chúng vui hưởng giây phút hiện tại, và điều này thật hiếm xảy ra cho chúng ta.”

– **Jean de La Bruyère**

•“Hôm qua là lịch sử, ngày mai là màu nhiệm, chỉ hôm nay mới là quà tặng Chúa ban, chính vì thế chúng ta gọi ‘hiện tại – present’ là món quà.”

– **Bil Keane**

•“Hãy thưởng thức một ly trà một cách chậm rãi và cung kính, cũng như trái đất tự quay quanh trái đất – chậm rãi, đều đặn, không vội vã cuốn vào tương lai.”

– **Thiền sư Thích Nhất Hạnh**

Tác giả: **Robin Seelan, S.J.**

Chuyển ngữ: **Daminh Phan Quỳnh, S.J.**

Nguồn: Robin Seelan, S.J., *The Gifts*, (Banglore, India: Asian Trading Corporation, 2016), 22-25.

Giêsu, kể cho Chúa những chuyện đang xảy ra trong gia đình mình và xin Chúa giúp.” Hoặc, *“Gia đình anh chị dù bận bao nhiêu cũng cố gắng cùng nhau tham dự thánh lễ ngày Chúa nhật.”* Nói chung, họ biết cách sống với nhau trong bầu không khí thánh thiện, chan hòa. Từ đó, không chỉ mỗi thành viên có tương quan với Thiên Chúa, mà chính trong gia đình, họ cảm thấy hạnh phúc sống cùng nhau.

Đừng quên, tôn giáo nào cũng cho thấy cầu nguyện (hoặc tĩnh tâm) đều giúp cho con người (nói riêng), và đời sống gia đình được hạnh phúc hơn. Đó là bí quyết dường như quá khó trong thời đại hôm nay. Tôi biết nhiều vợ chồng Công Giáo quá đề tâm đến chuyện làm ăn kinh tế mà quên lãng chuyện đạo nghĩa. Họ không quen trò chuyện với Thiên Chúa. Họ ít dành thời giờ cho nhau. Đó là một mối nguy cho hạnh phúc gia đình! Ngược lại, thật quý biết bao khi nhiều gia đình trẻ lấy Thiên Chúa là một trong những bận tâm chính trong đời sống của họ. Kết quả là khi sóng gió xảy đến, họ được Thiên Chúa trợ giúp, và cùng nhau vượt qua. Thế là mối tình của họ bền chặt hơn theo tháng năm.

Khi đọc những nhận xét về phiên tòa ly hôn trên kia, ta thấy nhiều người lấy làm tiếc vì sự đổ vỡ của hai doanh nhân thành đạt. Họ nhắc đến những năm tháng hạnh phúc cùng nhau. Tiếc là giờ đây, tiền bạc cũng chẳng mua được hạnh phúc vợ chồng. Dĩ nhiên, lý do nào cũng khiến hạnh phúc gia đình đổ vỡ. Hơn nữa, con cái chẳng hạnh phúc gì khi thấy ba mẹ cách xa. Thấy chuyện người ta để nhắc nhớ chuyện mình: chuyện về hạnh phúc của mỗi vợ chồng. Theo dõi phiên tòa ấy cũng là dịp để người vợ, người chồng trong mỗi gia đình thêm yêu thương nhau hơn. Mỗi người mở lòng để hiểu nhau nhiều hơn. Là vợ chồng Công Giáo, họ còn có Thiên Chúa là Tình Yêu giúp tình yêu của họ thêm mặn nồng hơn. Để được như thế, họ cần cầu xin Thiên Chúa đến trong gia đình họ. Khi vui cũng như lúc buồn, Thiên Chúa biết cách để tạo cho từng gia đình có được hạnh phúc bình an.

Ước gì mỗi gia đình luôn cầu nguyện với Thiên Chúa. Đó là bí quyết để cùng nhau bồi đắp cuộc sống vợ chồng. Xin can đảm để Thiên Chúa thánh hóa đời lứa đôi, làm cho người vợ, người chồng mỗi ngày hiểu nhau hơn, yêu nhau hơn và sống hạnh phúc với nhau hơn. *“Nguyện xin Giêsu thương mến, cho duyên tình mãi nở hoa. Nguyện xin Giêsu đến trong nhà, cho đời hòa tiếng ca.”* Đó chẳng phải là lời cầu nguyện tuyệt vời của vợ chồng khi lãnh nhận Bí Tích Hôn Phối đó sao?

Giuse Phạm Đình Ngọc, SJ

Hạnh phúc gia đình nhân phiên tòa chủ cà phê Trung Nguyên

Mấy ngày nay báo chí liên tục đưa tin về một phiên tòa liên quan đến gia đình “vua” cà phê Trung Nguyên. Nơi đó, người ta thấy bà Lê ..... hay ông Đặng ..... đều có tình, có lý của riêng mình. Tuy nhiên, một thực tế có thể thấy là hạnh phúc gia đình của hai người đang gặp khủng hoảng. Ly hôn là điều họ đang phải đương đầu. Có nhiều lý do dẫn đến chuyện đau lòng này (chỉ có người trong cuộc mới biết rõ)! Không phải nghèo khó mới khiến gia đình lục đục, nhưng “người giàu cũng khóc” là điều người ta thấy trong phiên tòa này.

Có lẽ nhiều người cũng ước mong hai người có thể hàn gắn, hoặc ít là không dẫn đến chuyện ly hôn.

Câu chuyện đau lòng này khiến tôi nghĩ đến các đôi vợ chồng. Đầu là bí quyết giữ được hạnh phúc gia đình? Chắc hẳn khi nên nghĩa vợ chồng, ai cũng có kinh nghiệm để làm sao cho gia đình mình được hạnh phúc. Thuận vợ thuận, thuận chồng không phải lúc nào cũng có được. Vậy khi sóng gió ulla vào con thuyền gia đình, đâu là điều để người ta bám víu? Là gia đình Công Giáo, hẳn nhiều người đồng ý rằng cầu nguyện là một trong những bí quyết để gìn giữ hạnh phúc ấy. Chúa Giêsu chỉ cho ta bí quyết: *“Hãy đến với Ta, hỡi tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, Ta sẽ cho nghỉ ngơi, bồi dưỡng”* (Mt 11, 28).

Tôi có dịp nghe nhiều gia đình (nghèo có, giàu có) kể về tình cảnh của họ. Mỗi khi cơn bão lạnh, cơn bão

Tôi có dịp nghe nhiều gia đình (nghèo có, giàu có) kể về tình cảnh của họ. Mỗi khi cơn bão lạnh, cơn bão ngọt, họ chạy đến với Thiên Chúa để tâm sự với Người. Tức giận không hẳn vụt bầu khí thịnh lặng và đối diện với Thiên Chúa, họ bình tĩnh để thấy đâu là điều cần thiết nên làm. Trong bầu khí đó, họ có thể tìm lại được tình nghĩa vợ chồng, thấy được điều sai, lẽ phải để biết trò chuyện với nhau. Kết quả là sau bao nhiêu lần khó khăn ấy, là bấy nhiêu lần họ cầu xin Chúa giúp cho họ có sức mạnh, để chấp nhận và làm hòa với nhau. Thế nhưng, chẳng phải ai cũng làm được như họ! Cầu nguyện là điều xa lạ với nhiều người.

Phải thừa nhận rằng đời sống gia đình trong thời đại hôm nay luôn có quá nhiều thách đố. Phải chăng trước thực tế ấy, Giáo Hội Việt Nam dành cả một năm để “đồng hành với các gia đình gặp khó khăn”. Những lộc thánh năm 2019 cũng nhắc nhở ta điều ấy: Cầu nguyện cho đời sống gia đình. Khó khăn không chỉ trong đời sống kinh tế, làm ăn vất vả; nhưng trên hết, gia đình gặp khó khăn chính trong mối tương quan giữa vợ chồng, cha mẹ và con cái. Do đó, thật quan trọng biết bao để mỗi cặp vợ chồng biết cách, hoặc ưa thích cầu nguyện với Thiên Chúa. Không phải những lúc gặp thử thách hay mâu thuẫn mới cầu nguyện, nhưng chính khi hạnh phúc, cầu nguyện giúp họ càng gia tăng hạnh phúc hơn.

Vậy cầu nguyện bằng cách nào? Có người chia sẻ với tôi rằng: *“Lúc buồn chị vào nhà thờ, ngồi đó và nhìn lên Chúa*

TÔI ĐÃ ĐƯỢC ƠN NHẬN BIẾT CHÚA GIÊSU

Tôi đã từng chửi những người theo Đạo Thiên Chúa là cái đám điên khùng. Tôi chưa bao giờ thấy cái đám nào điên như cái đám này đây. Câu nguyện ư? Hoang đường!

Tại sao họ thờ lạy một người mà chẳng liên quan gì đến dân tộc Việt Nam? Tại sao trong các Kinh Thánh của họ, Thiên Chúa tạo dựng ra mọi thứ trong bảy ngày? Này! Nhìn xem! Làm sao có thể như thế được?

Bà Maria đồng trinh trọn đời sinh ra Chúa Giêsu? Vậy? Thì làm sao Chúa Giêsu có em? Và! Thuyết tiến hoá đã hiện diện nơi đây! Con người xuất phát từ con khỉ. Đó! Đúng vậy! Chúng ta là những con khỉ, nhờ tiến hoá mà ra, tôi nghĩ vậy.

Tôn giáo là cái gì? Chỉ là những tên nào đó đã tạo dựng nên tôn giáo, hòng làm chuyện chính trị. Như những cuộc chiến trong lịch sử, những cuộc Thập Tự Chinh, nhắc đến tôn giáo, tôi thấy toàn máu và những người vô tội bị kết án vì nó, những người bị thua trận phải chơi xác trên chiến trường và làm mồi cho quạ đen! Đúng như vậy! Khi những tên nô lệ hết đường sống, nó mong chờ một ai đó đến để cứu lấy nó. Từ đòn roi vọt khi nó đang lao động khổ sai, không ai cứu nó. Và nó kêu lên một tiếng như bản năng của nó. Nó nhìn lên trời và nói: Trời ơi! Cứu con!

Vậy là tôn giáo được hình thành. Để an ủi tội nó, Và nhờ những niềm tin đó, tội nó tin rằng tội nó sẽ nổi dậy mà giải phóng được kiếp nô lệ cho nó. Và khi làm được điều đó. Nó sẽ gây dựng cho mình một dân tộc, một quốc gia mới. Và rồi chiến tranh lại đến, khi nó muốn giải phóng những quốc gia khác đang bị áp bức. Những chế độ Thực Dân xâm chiếm thô thiển. Và cứ thế, chiến tranh cách mạng tiếp diễn. Và khi đó, những kẻ ở trên cao, chỉ biết ngồi đó mà ăn trên sống lưng của những người lao động cực khổ sẽ phải trả giá cho những gì nó đã làm. Tôi nghĩ vậy.

Lúc đó! Tôi là tên vô thần xấu xa. Tôi đã đến những nơi chùa chiền, hòng xin bông lộc cho mình, tôi xin cho tội! Tôi không xin cho mọi người. Và nếu tôi có được bông lộc thì tôi sẽ tin là Phật có thật và tôi sẽ tin! Thế giới tâm linh là có thật. Đó như là một cuộc giao dịch, tôi cho họ tiền! Để họ cho tôi bông lộc, chuyện làm ăn tốt đẹp. Không hơn không kém! Không có tình yêu quái gì ở đây cả. Vì với tôi, Tôi không quỳ trước ai. Thậm chí tôi sẵn sàng chửi bất cứ kẻ nào nói với tôi về Thiên Chúa. Chuyện đó

nhảm nhí. Tôi không tin đâu.

Một thời gian dài, tôi sa vào ma tuý, tôi biết nó có hại cho tôi, nó có thể phá hủy cuộc đời tôi. Nhưng những lúc ấy, tôi thấy, nếu lâu lâu sử dụng một lần thì đâu có sao? Làm sao? Một đứa 20 tuổi đâu không được quyền hưởng thụ sao? Và rồi tôi chìm vào nó, chìm cho đến khi tôi muốn dứt ra, thoát khỏi nó, nhưng không được. Và rồi cứ thế tôi sử dụng nó như một thói quen.

Một dịp nào đó, tôi không nhớ được. Tôi có dịp đụng mặt một đám người là Thiên Chúa giáo! Tôi gay gắt với họ. Tôi có thể đâm vào mặt họ khi họ nói với tôi về Chúa! Tôi thấy đất nước này! Dân tộc này! Không cần Chúa của các người! Vì với tôi, đảng CS là đủ, là tốt đẹp. Những ai chống lại chúng tôi là không xứng đáng với đất nước này.

Và khi chúng tôi tranh cãi về Thiên Chúa. Tôi lên án mạnh mẽ họ, xúc phạm gay gắt danh Chúa của họ. Cái tôi nhận lại được là câu nói: "Lạy Cha! Xin tha cho họ! Vì họ không biết chuyện họ làm." Ô! Hay đấy! Nhân văn đấy! Chính câu nói đó làm cho tôi cảm thấy nghẹn cổ họng, và tôi không muốn chửi nữa, và tôi nghĩ, thôi nó điên hết rồi. Cái đám thờ ngoại bang.

Trong khoảnh khắc nào đó, tôi thật sự muốn bỏ ma tuý, vì nếu tôi cứ sử dụng nó, đời tôi sẽ hư mất, tôi muốn giành quyền tự quyết cho cuộc đời tôi, nhưng không được. Tôi nhớ đến những cuộc tranh cãi về Thiên Chúa của tôi với những người có đạo. Tôi tìm đọc lại thật kỹ. Và tìm luôn cách lý giải Kinh Thánh. Thiên Chúa tạo dựng trời đất trong bảy ngày? Và Phật và Thiên Chúa ai có trước?

Câu trả lời đã có. Là vì Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, là Thiên Chúa của muôn vật hữu hình và vô hình, Thiên Chúa là Thiên Chúa của sự sống, là Thiên Chúa vĩ đại ở trong đất Israel! Và sẽ còn vĩ đại hơn ở ngoài đất đó, lan rộng khắp toàn cầu và vũ trụ này! Là vì Thiên Chúa là Thiên Chúa toàn năng, không có gì là không làm được! Là vì Thiên Chúa là Đấng Vô Cùng, không giới hạn, alpha omega. Là Đấng Chân Thiện Mỹ mà Đức Phật tìm đến.

Nhưng Thiên Chúa tạo dựng mọi thứ bằng lời và khi tới khúc tạo ra con người, Chúa dừng lại, lấy bụi đất và nắn thành, rồi thổi sinh khí vào mũi nó. Ô! Hay đấy! Tôi cảm thấy thích vụ này rồi. Một phân Kinh Thánh mà tôi thắc mắc đã được giải đáp. Đời sống thiêng liêng của tôi bắt đầu từ đây.

Nhưng còn chuyện bỏ ma tuý, chưa đâu vào đâu, vì tôi vẫn muốn sử dụng nó,

vì có nó, tôi quên đi những nỗi buồn trong chuyện tình yêu và chuyện gia đình và tốt hơn hết là tôi quên đi nỗi cô đơn dằn vặt tôi từ khi tôi còn bé thơ.

Một hôm, tôi thấy khó khăn trong chuyện cai bỏ ma tuý, tôi sợ tôi sẽ không bao giờ làm được, và tôi sợ tôi sẽ chết dần chết mòn suốt quãng đời còn lại. Tôi mua bia về uống, tôi uống như điên, như khùng. Uống như chưa bao giờ được uống.

Tôi lại nhớ đến những gì tôi đã tranh cãi những người có đạo. Tôi mở Google lên, và tôi tìm đọc. Tôi đọc về Đức Giêsu Kitô. Tôi mở Youtube lên và tìm kiếm những thắc mắc của tôi. Tôi không biết là do Chúa đã chỉ cho tôi xem hay là do tình cờ. Trên youtube của tôi hiện lên một bộ phim. Bộ phim mang tên: Cuộc Đời của Chúa Giêsu. Tôi đã xem phim đó.

Mọi chuyện bình thường cho đến khi tôi nghe được những lời giảng của diễn viên đó trong phim. Tôi thấy cảm động. Và khi phim đến khúc Chúa Giêsu bị bắt vì bị anh em của mình trao nộp. Tôi đã tức giận và chửi kẻ nộp Chúa. Và tôi cảm thấy đau lòng khi Chúa nói với Thiên Chúa Cha rằng: "Lạy Cha! Nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này, tuy vậy xin đừng theo ý con. Nhưng xin cho thánh ý Cha được thể hiện."

Rồi Chúa Giêsu khóc, tôi cũng khóc theo Ngài. Ngài đã có thể bỏ trốn, Ngài có thể làm được chuyện đó. Nhưng để cho thánh ý Chúa Cha được thể hiện nơi Ngài, Ngài không trốn, Ngài đối diện. Ngài đối diện với kẻ thù không bằng gươm giáo, Ngài đối diện với thế gian đầy tội lỗi, chỉ với một mình Ngài. Đứng trước những kẻ thù và quan tòng trần, Ngài bình an đến lạ lùng, Ngài trả lời những câu hỏi một cách từ tốn và chậm rãi.

Mới hôm nào còn ngồi chung với các môn đệ, chia cơm sẻ bánh. Nay lại phải đối diện với án tử hình oan sai mà các kinh sư Pharisêu tự bịa ra để hòng giết Ngài, chỉ một mình Ngài. Môn đệ Ngài chối bỏ Ngài đến ba lần. Còn kẻ khác thì bán Ngài chỉ với 30 đồng bạc.

Và rồi cứ thế, Ngài đối diện với thế gian bằng sự bình an, để cái chết của Ngài nhờ đó mà muôn người được tha tội. Rồi khi Ngài bị đóng đinh vào Thập Giá. Ngài nói: "Lạy Cha! Xin tha cho họ, vì họ không biết chuyện họ làm." Ngay lúc đó tôi sức nhớ, ai đó đã nói với tôi như vậy, ai đó đã nói những câu này cho tôi. Tôi bật khóc.

Nhưng chuyện ma tuý của tôi đã đỡ được một phần. Từ đó tôi chăm tìm hiểu về Chúa nhiều hơn. Tôi chịu đi Lễ ở các

Nhà Thờ, có khi tôi đến trễ. Có khi tôi đến sớm và đi về trễ. Lúc đó, tôi thấy mình khác, miệng tôi bập bẹ những câu nói của Chúa. Tôi nói chuyện với mọi người tử tế hơn. Và tôi bắt đầu tập cầu nguyện vào buổi tối. Tôi tập làm dấu Thánh Giá trước khi ăn. Như kiêu, tôi muốn làm một môn đệ của Chúa. Nhưng tôi chưa muốn vào Đạo.

Tôi mắc một căn bệnh, và phải mổ. Khi tôi nằm ở bệnh viện. Tôi cảm nhận Chúa một cách sâu sắc. Tôi thấy người ta bị bệnh, người giàu hay nghèo cũng cùng chung một số phận, cũng nằm xuống và bệnh giống như ai. Chỉ khác ở chỗ, ai có tiền thì nằm máy lạnh, ai không có tiền thì nằm phòng thường. Chung quy! Ai cũng bị đau ốm như ai.

Nhưng ai? Ai sẽ giúp chúng ta mau khỏi bệnh? Ai? Ai sẽ giải thoát chúng ta ra khỏi thân xác hay bệnh hoạn và hay chết này? Khi chết! Chúng ta đi về đâu? Khi chết, chúng ta sẽ ra sao?

Tôi tìm được câu trả lời và mãi sau này khi học giáo lý, tôi được câu trả lời rõ hơn. Thân xác của chúng ta có 2 phần. Phần xác và phần hồn, khi người ta chết đi, phần xác là tro là bụi, nhưng phần hồn thì thuộc về Đấng mà chúng ta tôn thờ. Phần linh hồn sẽ được trở về nơi nào đó tùy theo lúc còn sống việc tốt chúng ta làm sẽ giúp cho linh hồn chúng ta được an nghỉ.

Mà mãi sau này khi học đạo tôi mới biết được nơi đó. Là Thiên Đàng. Và khi chết! Chúng ta thuộc về Đấng đã tạo ra chúng ta, và về Đấng đã yêu thương chúng ta mà đến, để chết và sống lại, rồi tha tội cho chúng ta, để chúng ta được đến với Ngài, không ai khác đó chính là Thiên Chúa toàn năng. Nhưng khi nói về Thiên Đàng. Không nên hiểu theo kiểu nơi chốn, mà nên hiểu đó là tình trạng. Khi chúng ta sống ở đây mà chúng ta sống trong tình yêu và chịu khổ chịu cực cho tha nhân, nhưng vẫn vui lòng, thì tình trạng sau khi chết, chúng ta được sống trong tình trạng hạnh phúc và đầy ắp tình yêu nơi Chúa, đó là Thiên Đàng.

Và khi chúng ta sống trong thù hận giữa những người anh em với nhau, ích kỷ với nhau, làm những chuyện xấu xa của thế gian. Thì khi chết đi, tình trạng linh hồn chỉ toàn đau khổ, tội lỗi, và lửa đốt cháy trái tim này, và nơi tình trạng đó, người ta sẽ phải khóc lóc nghiêng rãng và sống xa Thiên Chúa. Đó là khổ ngục mà Chúa Giêsu nói đến.

Và khi tôi nằm ở bệnh viện dưỡng bệnh, tôi cảm nhận ân sủng của Thiên Chúa ban cho tôi tràn đầy. Và cảm nhận của tôi về Chúa rõ ràng hơn. Và chuyện ma túy của tôi. Đã đỡ được một phần. Rồi chuyện giữa tôi và Chúa, cũng đỡ được một phần nào. Tôi thấy như Chúa

mời gọi tôi nên đi Lễ vào Chủ Nhật. Mặc dù tôi chẳng biết đọc kinh gì, ngoài trừ Kinh Lạy Cha của một người cậu của tôi chỉ cho tôi. Tôi đọc kinh đó khi tôi ngủ, lúc có lúc không.

Tôi tập đi lễ cho toàn vẹn buổi Lễ. Ban đầu tôi e ngại vì tôi sợ người ta sẽ biết tôi là kẻ ngoại đạo, hay ác hơn, là sợ người ta nghĩ tôi là an ninh nằm vùng, vô nghe coi mấy ông cha có giảng Đạo chống phá Nhà Nước của tôi không. Tôi sợ kiêu đó, vì trước đó tôi không có cảm tình gì với mấy ông sư, ông thầy và mấy ông cha. Với tôi, khôn hồn thì đừng kích động dân chúng. Tôi nghĩ vậy trước đó.

Khi tôi vào đi Lễ với vết thương băng bó đang rỉ máu mà trước đó tôi đã mổ và nhập viện. Tôi đi Lễ để học hỏi xem trong Lễ có gì mà người ta phải đi vào Chủ Nhật và tôi đi Lễ với lòng yêu mến Chúa, vì khi đó, tôi với Chúa như bạn, hay đúng hơn là những người anh em mới gặp.

Tôi tập làm dấu Thánh Giá nhưng tôi chẳng biết đọc kinh đầu Lễ, rồi sau bài giảng, họ tuyên xưng, chẳng biết gì. Nhưng đến khi đọc Kinh Lạy Cha. Tôi đọc lớn lắm! Đọc lớn ời là lớn vì tôi thuộc có kinh đó mà thôi. Tôi cảm thấy vui, vì được kêu Chúa là Cha. Và tôi nghĩ Chúa cũng thấy vui, vì tôi từng là kẻ thù của Chúa nay lại chịu đi Lễ trong Hội Thánh của Chúa. Cảm giác lúc đó, tôi biết Chúa vui, và tôi cũng vui. Vì những gay gắt nay đã không còn. Chỉ còn lại tình yêu.

Rồi sau đó, tôi đã cầu nguyện và nhờ vả Chúa. Tôi cầu nguyện và nói: *"Con còn chuyện này nhờ Cha, con nài xin Cha, cho con bỏ ma túy. Còn chuyện dục vọng của con nữa, cho con bớt. Mà cái vụ Ma Tuý, xin Cha giúp con. Amen."*

Rồi tôi cũng vẫn tục tập ăn nhậu, sau đó tôi lại nghĩ đến ma túy. Tôi đi tìm nó. Nhưng trên đường chạy xe, tôi gần đến được chỗ mua ma túy, thì trái tim tôi lại thổn thức bồi hồi, cảm giác như có cái gì đó thọc vào ba sườn phải rồi thò đến qua bên tim, bóp nhẹ một cái.

Tôi bật khóc. Hình ảnh Chúa trên Thập Giá đầy máu me hiện trong tâm trí. Tôi nói: Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho con chạy đi, quẹo qua bên phải thay vì đi thẳng. Và rồi chuyện đó đã xảy ra. Tôi chạy qua bên phải, chạy rất nhanh, tôi chạy nhanh về nhà lấy bia ra uống. Vừa uống tôi vừa xem phim của Chúa. Do quá xin, tôi không xem, nhưng tôi nằm đó mà nghe những lời của Chúa trong phim. Tôi thiếp đi...

Sáng thức dậy tôi thấy người tôi như đổi mới. Tôi tạ ơn Chúa. Vì tôi đã qua được bước đầu của con cá đuối...

Từ FB của BAMBI/(Nguồn: Ephata 784)

Phụng vụ Mùa Chay đi liền với màu tím: màu tím của lễ phục, của phong màn và các trang trí trong thánh đường. Cùng với những bài thánh ca "sám hối" của Mùa Chay, màu tím tạo một không gian thiêng liêng, đưa hồn ta vào bầu khí cầu nguyện, để gặp gỡ Chúa và tìm lại chính mình. Màu tím của Mùa Chay có những Thông điệp riêng nhắn gửi đến chúng ta.

Trước hết, màu tím là sắc màu của sám hối. Con người rong ruội ngược xuôi, cần lắm những giờ phút lắng đọng để nhận ra tình trạng thật của mình. Vì ham làm giàu, vì muốn hòa nhập, vì thỏa chí đam mê... nên nhiều khi chúng ta đánh mất mình. Người ta gọi đó là tình trạng "vong bản". Khi đã trót nhúng chàm, người ta tiếp tục trượt sâu trên triền dốc sa đọa, bất chấp cả những lời khuyên của cha mẹ bạn bè.

Sám hối giống như khoảng lặng trên bản nhạc cuộc đời, tránh xa những ồn ào để nhìn lại lời nói, tư tưởng và việc làm của mình. Nhờ sám hối, chúng ta khiêm tốn nhận mình là tội nhân trước mặt Chúa. Sám hối cũng giúp chúng ta thành tâm nhìn nhận những khuyết điểm đã gây ra cho anh chị em mình. Là những Kitô hữu, ai trong chúng ta hẳn đều đã trải nghiệm tâm trạng thanh thản nhẹ nhàng sau khi lãnh nhận Bí Tích Hòa giải. Quả vậy, tội lỗi làm cho con người luôn trong tình trạng bất an. Kẻ phạm tội luôn chạy trốn, mặc dù chưa bị phạt giặc và không có ai săn đuổi. Càng cố tình chìm sâu trong sa đọa, lương tâm con người càng bị hành hạ. Vua Đavít đã diễn tả tâm lý nặng trĩu của người phạm tội:

*"Vâng, con biết tội mình đã phạm,
Lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm.
Con dắc tội với Chúa, với một mình Chúa,
Dám làm điều dữ trái mắt Ngài" (Tv 50, 5-6).*

Sám hối đem lại cho chúng ta bình an nội tâm, khỏe mạnh phần xác, an vui phần hồn. Việc sám hối phải đi liền với quyết tâm canh tân cuộc đời, để lời nói việc làm của chúng ta được ơn Chúa và lương tâm hướng dẫn. Nói cách khác, sám hối làm cho chúng ta nên con người mới, tươi sáng, hân hoan; đoạn tuyệt với con người cũ bị quan u sâu. Màu tím là màu của hy vọng. Nếu chúng ta sám hối ăn năn, là vì chúng ta tin vào lòng bao dung nhân hậu của Chúa. "Danh Ngài là Thương Xót" – Đức Thánh Cha Phan-xi-cô đã khẳng định như thế khi muốn diễn tả lòng nhân hậu của Thiên Chúa. Ngài cũng dùng khẳng định này để đặt tựa đề cho một cuốn sách do chính Ngài viết.

Lịch sử nhân loại, nhất là lịch sử cứu độ, là những câu chuyện về lòng thương xót của Thiên Chúa. Chân dung

nhân hậu của Ngài được phác họa trên từng trang của Kinh Thánh, Cựu Ước cũng như Tân Ước. Vì Chúa bao dung nhân hậu, “chậm bất bình và hết sức khoan nhân”, nên chúng ta mới mạnh dạn xin Ngài tha thứ. Mùa tím của Mùa Chay nhắc ta, dù tình trạng tâm hồn có bị đất đèn mây đi nữa, hãy cậy trông vào Chúa và xin Ngài tha thứ. “Mỗi đấng thánh đều có một quá khứ, mỗi tội nhân đều có một tương lai” – một tác giả đã viết như thế để diễn tả niềm hy vọng nơi lòng thương xót của Thiên Chúa.

Lịch sử Giáo Hội có nhiều vị thánh đã có thời hoang đàng lâm lạc, nhưng nhờ ơn Chúa, các Ngài đã hồi tâm và trở nên con người mới, ví dụ: Thánh Phaolô, Thánh Phanxicô Xaviê, Thánh Maria Madalêna... Trong một bài giảng ở Nguyễn đường Thánh Matta, Đức Thánh Cha Phanxicô nói: “Thiên Chúa là Đấng chờ đợi chúng ta. Thiên Chúa là Đấng tha thứ cho chúng ta. Ngài không mệt mỏi tha thứ cho chúng ta là những người luôn mệt mỏi cầu xin Ngài”. Đức Thánh Cha còn quảng diễn Lời Chúa khi sử dụng ngữ vựng của giới kinh doanh: “Bảy mươi lần bảy, luôn luôn là như thế”.

Chúng ta hãy tiến về phía trước với sự tha thứ của Ngài. Từ quan điểm kinh doanh, cán cân luôn luôn là âm. Ngài luôn luôn thua lỗ: Ngài thua lỗ trong cán cân thu chi nhưng chiến thắng trong tình yêu”. Chúng ta còn gặp lại màu tím trong phụng vụ Mùa Vọng. Đây là thời điểm chờ đợi Chúa. Tâm tình chờ đợi không chỉ gói gọn trong thời gian 4 tuần của Mùa Vọng, mà còn trải dài trong suốt cuộc đời của người tín hữu, cho đến giây phút cuối của cuộc đời. Lúc ấy, họ sẽ được gặp Chúa, mặt giáp mặt, không còn như trong gương nữa. Đó cũng là cuộc hội tụ hồng phúc mà họ mong đợi suốt cuộc đời.

Cuộc chờ đợi nào cũng cần đến lòng trung thành. Trong cuộc sống xô bồ bát nháo hôm nay, lòng trung thành đang có nguy cơ bị đánh mất. Người ta bất trung trong tình nghĩa vợ chồng, giữa những đồng nghiệp, nơi bạn bè phố xóm. Mùa tím nhắc nhở chúng ta hãy trung thành với Chúa và với anh chị em, để xây dựng một cuộc sống tốt đẹp an bình.

Sau cùng, màu tím là màu của yêu thương. Gần đây, nhiều người tổ chức đám cưới trang trí màu tím cạnh màu trắng. Đó là cách trang trí du nhập từ nước ngoài. Màu trắng là biểu tượng của sự tinh khiết, màu tím tượng trưng cho tình yêu chung thủy. Màu tím trong phụng vụ nhắc nhở chúng ta tình yêu của Thiên Chúa.

Thánh Gioan khẳng định: “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con

Một, để ai tin vào Con của Ngài, thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời” (Ga 3, 16). Mùa tím cũng nhắc nhở chúng ta hãy yêu thương anh chị em mình. Yêu thương là mệnh lệnh của Chúa Giêsu: “Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 15, 12). Một khi chúng ta sống trong tình mến Chúa yêu người, chúng ta sẽ kiên trì nhẫn nại trước những khó khăn thử thách, với ý thức rằng chính những khó khăn thử thách ấy sẽ tinh luyện chúng ta, giống như vàng thử lửa.

Trong bối cảnh hiện tại, mệnh lệnh yêu thương có nguy cơ bị biến thành những khẩu hiệu sống. Bởi lẽ người ta thường xuyên nói đến tình yêu, nhưng trong thực tế, tình yêu bị quên lãng. Hoặc giả có một số người thực hiện những nghĩa cử yêu thương, nhưng là nhằm đến danh lợi cá nhân hoặc nhằm mục đích cho mình nổi tiếng.

Màu tím của Mùa Chay tượng trưng cho tình yêu chân thật. Yêu là gánh chịu những bất tiện để người khác được nhẹ nhàng; là mang lấy những thiệt thòi cho người khác được vui; là chấp nhận chết đi để người khác được sống. Đó là tình yêu đích thực. Chúa Giêsu dạy: “Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình” (Ga 15, 13). Chính Chúa đã thể hiện tình yêu cao cả nhất, đó là hy sinh mạng sống và chết trên Thập Giá.

Trong Mùa Chay, chúng ta ngược lên Thập Giá để cảm nhận tình yêu vô biên của Người, đồng thời cầu xin cho chúng ta được can đảm thực thi đức yêu thương, kể cả đối với kẻ thù hay đối với những người đã xúc phạm đến mình.

Hành trình của Mùa Chay là hành trình biến đổi cuộc đời, trở nên con người mới. Biến đổi nào cũng cần có hy sinh, như cây nho cần được cắt tỉa để sinh trái dồi dào. Hạnh phúc nào cũng phải trả giá, như người mẹ sinh con đau đớn, rồi sau đó vui mừng vì đã sinh một người con cho đời. Hạnh phúc trong tâm hồn hôm nay, và hạnh phúc Nước Trời ngày mai, đó chính là kết quả của những cố gắng nỗ lực hoán cải canh tân của chúng ta. Hãy hồi cải trở về, hãy nhận ra lòng bao dung nhân hậu của Chúa; hãy thực thi đức yêu thương với đồng loại. Đó là ngôn ngữ được phát biểu qua màu tím của Mùa Chay.

+ TGM Giuse Vũ Văn Thiên

Đời người là một hành trình

Chúng ta cần một câu giải đáp từ bên ngoài về ý nghĩa và mục đích của cuộc sống. Ai có thể nói với chúng ta về ý nghĩa

và mục đích của cuộc sống?

Chính là Thiên Chúa, Chủ tể của sự sống.

Kinh Thánh, Lời của Chúa thường ví cuộc sống như một cuộc hành trình. Từ lúc Noe xuống tàu, qua Abraham cất bước ra đi vào vùng đất xa lạ, đến ngày vội vã ra đi của Đức Maria và cả cuộc đời không ngừng di động của Đức Kitô: tất cả đều là những hình ảnh diễn tả cuộc hành trình Đức Tin của người Kitô chúng ta.

Đời là một cuộc hành trình... Ra khỏi lòng mẹ là nhập cuộc và ra đi không ngừng. Tuổi thơ và thanh niên được dệt bằng những năng động để không ngừng dự phóng và tiến tới. Ở tuổi trung niên, thành công tràn ngập nhưng thất bại cũng giăng đầy lối đi: có những người bạn chợt đến rồi đi; vui tươi hơn hờ chớm nở, nhưng thất vọng cũng bao trùm...

Rồi tuổi già chợt đến, chúng ta mới nhận ra rằng tất cả trên đời này chỉ là tạm bợ.

Đời là một cuộc hành trình. Đức Kitô đã trải qua cuộc đời trần thế bằng không biết bao nhiêu cuộc hành trình, sinh ra trong một cuộc hành trình, vừa mở mắt chào đời đã phải vội vã ra đi như một người tị nạn.

Năm 12 tuổi lạc mất trong một cuộc hành trình... Ra đời, Ngài không ngừng đi lại khắp nẻo đường Palestina. Và cuối cùng, Giêrusalem, đời Calvê là điểm đến của cuộc hành trình.

Qua cuộc hành trình không nghỉ ngơi ấy, Đức Kitô đã tuyên bố với chúng ta: “**Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống**”.

Chỉ trong Ngài, qua dấu chân của Ngài, chúng ta mới thật sự tìm được hướng đi cho cuộc hành trình của chúng ta...

Ngài là Con Đường dẫn chúng ta về cõi phúc vinh quang. Nhưng Con Đường của Ngài chính là Con Đường của yêu thương và phục vụ... Hãy tin tưởng rằng khi chúng ta sống yêu thương, sống phục vụ là lúc chúng ta đang đi trên Con Đường của Ngài.

NVK/RFA (Sưu tầm)

